

Impressie van de vergadering op 2 augustus 2023 van de burgemeester van Helmond met Oekraïense vluchtelingen uit de opvang Nachtegaallaan 40 (hierna Knip) en Mierloseweg, Helmond

Aanwezig namens de gemeente Helmond:

P. Blanksma-van den Heuvel, burgemeester, I. Bastiaans, bestuursadviseur.

Aanwezig uit Oekraïne (op verzoek bij diversen alleen de initialen):

ОБ, inwoner van Knip, Helmond
 ЮС, inwoner van Knip, Helmond
 МА, inwoner van Knip, Helmond
 МА-collega, inwoner van Helmond
 DT, inwoner van Helmond
 M, jonge moeder, Mierloseweg, Helmond
 B, bewoner Mierloseweg, Helmond
 Б, inwoner van Knip, Helmond
 МИ, student van Knip, Helmond
 Hans (gastgezin) Dierdonk, Helmond
 ИН, bewoner van Mierloseweg/Knip
 ИГ, bewoner van de Mierloseweg
 ОК, bewoner van het gastgezin Helmond

Notulen: IA, Eindhoven, (in Russisch, later vertaald via Google Translate)

1. Kennismaking:

Burgemeester vraagt iedereen zich kort voor te stellen en hun woonplek en hun relatie tot de groep te vertellen. Ze is vooral benieuwd naar het gevoel van de bewoners van de opvang. Hoe voelen jullie je daar? Willen jullie ons dat vertellen.

2. Inventarisatie problematiek:

OB: Knip: Ze zetten ons onder druk, we hebben stress, zoals in de gevangenis, intimidatie van het jongste kind, het kind straffen voor 2 dagen. Als ik het niet doe, dan nemen ze dat kwalijk omdat ik niet meewerk. Hiervoor kreeg ik een gele kaart. Boetes uitgedeeld door Lieke en Tuckte. Mijn kinderen zijn 16 jaar en 9 jaar oud. Het kind gaat naar het Mozaïek school maar hij is bang geworden zijn kamer te verlaten en toen we een gele kaart kregen, braakte hij zelfs van de stress.

Burgemeester: Hoe heten de medewerkers, die jouw kinderen hebben aangesproken?

D.T.: De medewerkers hebben geen badges, dus mensen hebben moeite met namen.

Burgemeester: Geen badges. Maar dat is simpel en makkelijk om te verhelpen.

DT: Dit is een jaar geleden al aangekaart bij Charlotte van Deursen en Geertje de Kort. Een enkele medewerker heeft voor een korte periode een badge gedragen, maar nu draagt niemand er meer één.

Burgemeester: Is er iemand die u vertrouwt?

OB: Nee, het management niet en de psycholoog in de Knip ook niet. Ik heb haar mijn problemen voorgelegd maar ze zei er zijn zo'n regels in de opvang waardoor ik meteen het vertrouwen in haar verloor.

M: Mierloseweg: voegt eraan toe: dit is wat ons overkomt - dit is het niet respecteren van de mensenrechten.

ЮС: Knip: Ik woon nu ruim een 1jaar in Knip, mijn kinderen zijn 5 en 12 jaar oud. Ik heb nog nooit in een opvang gewoond, dus dit is erg moeilijk voor mij:

- Huisvesting was meteen verkeerd gedaan - alle volwassenen en ik met 2 kinderen in één coupé. Veel geluidsoverlast, het was meteen duidelijk dat er problemen zouden kunnen komen met de burens.
- Een probleem met het plannen van afspraken met artsen: 3 dagen achter elkaar ging ik managers vragen om een arts te ontmoeten, verschillende managers zeiden OK, maar er gebeurde niets. De keel van het kind is al erg opgezwollen. De dokter zei waarom kwam je niet eerder.
- Mensen komen zonder waarschuwing mijn kamer binnen. Twee mensen kwamen binnen terwijl ik sliep. Ik klaagde bij Eric, hij beloofde het op te lossen, maar er kwam geen antwoord.
- Als onze kinderen ziek zijn, mogen ze de gang achter het toilet niet in. Ik woon op de 4e verdieping, het toilet is op de 3e verdieping. Als er een kind in de gang wordt gezien – medewerkers Lieke en Tugche zeggen ze meteen dat ze niet uit de kamer mogen komen.
- Er was een situatie waarin het jongste kind (ongeveer 5 jaar oud) belt en zegt mama, ik wil naar het toilet, maar ik ben bang dat ze me nu zullen uitschelden. Ik heb zo'n baan dat ik kan komen, ik moest het kind naar het toilet brengen. (Vanuit mijn werk naar het Knip en daarna weer terug naar mijn werk)
- Het oudste kind (ca. 12 jaar) zit meestal in de kamer en wil na de straf niet meer de kamer uit. Ze hebben vrienden, de kinderen gaan naar school Jan Brabant. We hebben een gymlokaal geopend. Over het algemeen is mijn kind al van kinds af aan bezig met sporten, mijn man is een coach en mijn kind is bezig met alle simulatoren. En omdat ze net naar de gym gingen, strafte Lieke ze - schopte ze eruit en legde ze een straf op van 2 dagen om de toiletten schoon te maken, 12 keer in totaal. Of 2 dagen in een kamer zitten, maar mijn zoon weigerde botweg de toiletten te wassen en bleef in de kamer.
- Er was ook een probleem met het rotavirus. Onze kinderen zijn enorm ziek met rotavirus, en onmiddellijk gooien de medewerkers vodden na het wassen van openbare toiletten in wasmachines, waar we kinderkleding wassen.

MA: Knip: Ik heb 4 kinderen. 2 jongens (10 en 8 jaar). Ze zijn 4 dagen gestrest en komen de kamer niet uit. Omdat ze bang zijn voor de administratie dat ze om welke reden dan ook gestraft zullen worden. De bal vloog bijvoorbeeld de verkeerde kant op. Ik begrijp dat er regels moeten zijn, maar onze kinderen worden voor niets gestraft door de medewerkers Lieke, Tugche, soms Rose. De laatste situatie, mijn dochter van 6 jaar kreeg voor haar verjaardag een scooter cadeau. Kinderen, de jongste en de oudste, bij de ingang van het gebouw - de jongste loopt van de ingang naar de receptie, een paar meter. Lieke komt naar buiten en haalt weg, trekt de scooter uit de handen van mijn dochter van 6 jaar. Het kind had een driftbui, omdat het een geschenk was.

Burgemeester: Gaan uw kinderen naar school? Alles is in orde?

MA: Ja, de kinderen gaan naar een Nederlandse school en doen het daar goed.

Verskillende aanwezigen voegen eraan toe: dit is niet de eerste keer is dat de administratie kinderen straft, en ze nemen persoonlijke bezittingen af, bijvoorbeeld sleutels, en geven ze niet eens aan hun moeder. Daarnaast: we hebben geen persoonlijke ruimte en een gevoel van onveiligheid, sommige kamers zijn erg klein - er wonen meerdere gezinnen. Er zijn diverse vervelende voorvallen met de medewerkers Tugche, Lieke, Rose, Khayat, Dylara.

M: Mierloseweg: Ik heb een baby van 9 maanden. We hebben ook een moeilijk kind in ons hostel dat andere kinderen kan beschadigen. Ik moet met mijn baby naar het toilet en dan heb ik soms last van dat moeilijke kind. En dan zijn er managers en die kijken er alleen maar naar, ze helpen niet. Ik wil graag werken als ik opvang voor mijn kind kan regelen. Maar de administratie heeft verschillende normen voor verschillende mensen. Er is discriminatie. Sommigen worden geholpen, anderen worden genegeerd.

De burgemeester vraagt om een voorbeeld.

M antwoordt: Tugche helpt mensen met wie zij een goede band heeft.

Burgemeester: vraagt of er iemand is die kan ondersteunen - naaste mensen, een psycholoog.

M: Mierloseweg: Ik vind dat de psycholoog niet gekwalificeerd genoeg is. Ze zegt dat het goed met je gaat, maar dit zijn de regels hier. Ik voel ook ongelijkheid als ik een vriend bij Knip bezoek. Sommige gasten zitten tot 12 uur 's nachts en wij worden om 9 uur eruit gegooid. Ja, ik heb het gevoel dat iemand meer rechten heeft, zij die bevriend zijn met de administratie.

B: Mierloseweg: Mijn rechten worden geschonden. Hoe kwam het dat dergelijke regels tot stand kwamen en wie keurde dergelijke regels goed? Omdat de grenzen van mijn vrijheden worden geschonden.

- Burgemeester: De regels zijn niet duidelijk, niet aan iedereen gecommuniceerd?

B: Nee, soms bereiken de regels de mensen niet of krijgen we geen informatie, of er is ergens een bericht geplaatst wat niemand weet. Ik hoor van mijn collega's en andere vluchtelingen dat ze zulke regels niet hebben, bijvoorbeeld in de gemeente Utrecht.

Als we problemen hebben, helpen vrijwilligers ons meer dan de managers.

- Ik hoorde van andere vluchtelingen en Rode Kruis dat er in Utrecht een steunprogramma is, zij beantwoorden vragen over de toekomst zoals studie, maar in Helmond hebben we niets.
- Ten tweede betreden managers kamers zonder toestemming. Ze kwamen op een zondag om 9.00 uur binnen terwijl we sliepen om het raam te controleren. We droegen ondergoed.

Burgemeester: als het echt een kritieke behoefte is, kunnen ze binnenkomen. Daarop reageren meerdere aanwezigen dat het niet om kritieke situaties gaat.

- Bewakers slapen in de nacht of soms gaan ze weg voor paar uur. Er is ook een bewaker en die heeft met een vrouw liggen kussen op de bank.
- B vervolgt: er zijn diverse mensen vertrokken vanwege de managers. Ze respecteren ons en onze problemen niet. Ze lachen zelfs met onze problemen. Soms kan ik een afspraak maken en komen ze niet op tijd opdagen. Om 3 uur had ik een ontmoeting met Khayat, ze kwam om 7 uur. En de hoofdmanager op de Knip Erik, doet niets en dreigt zelfs.

B: Knip: Alle mensen noemen managers... Maar alle problemen komen van Erik. Hij doet eigenlijk niets en behandelt ons als beesten. Deze man is een hypocriet.

MA: Knip: voegt eraan toe: hij behandelt ons alsof we alcoholisten, prostituees, daklozen of drugsverslaafden zijn. Hij beschouwt ons niet als mensen. Hij heeft 5-6 mensen die alles aan hem rapporteren. Deze vrouwen werken niet, rapporteren alles aan Erik, en ze hebben privileges van hem. Hij presenteert zich als een god maar dan zonder respect voor mensen.

B: Knip: Ik ga door: Mijn familie, meisje en kind, arriveerde in januari. Voordat ze aankwamen, vroegen mijn moeder en ik om een aparte kamer omdat we een familiereünie hebben. Er waren lege kamers beschikbaar op de Mierloseweg. Marina, de vertaler, zei nee, dit is geen reünie. We hebben Erik gevraagd om mijn gezin apart te laten wonen, want er wonen 5 mensen op een kamer voor 4, waaronder een kind van 2 jaar. Er waren veel kamers beschikbaar. Na veel wrijving is mijn familie gedwongen naar Oekraïne te vertrekken. Ik ben ook met mijn situatie naar de gemeente geweest. Ze hielpen me niet en zeiden je moet problemen oplossen met de administratie van Knip.

MI: Knip: Ik heb een plek gevraagd aan Erik waar ik kan studeren. Knip heeft een trainingsruimte, maar die wordt gebruikt door managers voor telefoongesprekken. Ik kan niet in mijn kamer studeren, we hebben een 2-jarig kind dat constant in beweging is en lawaai maakt. Het verzoek om een aparte kamer voor mij en mijn vriend op de Mierloseweg is geweigerd. Hij woont daar met zijn moeder, vader en klein kind. Ik moet om persoonlijke redenen 2 weken naar Oekraïne maar ik ben

bang om de administratie te benaderen en toestemming te vragen. Dat is bij veel mensen al geweigerd.

И: Knip/Mierloseweg: Ik denk dat je kunt zien dat alle mensen die hier aanwezig zijn ongelukkige gezichten hebben. Misschien komt het omdat de regels zo zijn dat mensen ze gewoon niet kunnen volgen? Wie zijn die managers voor ons, dat ze het recht hebben om zulke regels voor ons te bedenken waar wij ons aan moeten houden. We zijn allemaal vrije mensen en we zijn hier niet gekomen omdat we een slecht leven hadden in ons land, maar omdat we oorlog hebben. Hoe kan mijn vrouw onze 3-jarige uitleggen dat hij de kamer niet uit kan en dat hij opgesloten moet worden. Toen ik hier kwam, zaten er veel Nederlanders bij de beveiligers. Nu hebben ze alle normale werknemers weggedaan en alleen degenen achtergelaten die de managers ondersteunen. Ik werk in ploegen, ik kom vroeg aan en vertrek vroeg, ik ken alle bewakers van gezicht. Ik zie wat ze doen - ze doen niets.

ИГ: Mierloseweg: We hadden een zaak toen de bewaker ons steunde en zei dat ik niet akkoord ging met het volgen van deze regels, en hij werd hiervoor onmiddellijk ontslagen. En het maakt niet uit of iemand goed werkt of niet. Die bewaker heeft goed werk geleverd.

MA: Knip: De beveiliging rookt wel eens drugs. We ruiken een specifieke geur.

Burgemeester: drugs?

De groep unaniem: Ja marihuana!

Burgemeester; Marihuana?!? Door wie dan?

DT: Door de bewakers werden er vorig jaar al jointjes gerookt en hebben de bewoners mee laten roken. Dat is vorig jaar al aangekaart!

И: Knip/Mierloseweg: vervolgt: op de kinderlocatie (ca. Mierloseweg) spelen de bewakers de klok rond computerspelletjes of slapen ze op de bank die de burgemeester geschonken heeft. Om 5 uur vertrek ik naar het werk, ze slapen. Er was een situatie toen we wakker werden om 5 uur 's ochtends van het alarm van de slapende beveiliging die werd niet wakker van zijn eigen alarm voor ong. 15 minuten.

- Verder, toen ik aankwam, bleef ik met verdriet voor de helft achter in Helmond, samen met 2 zonen en mijn vrouw, om op één kamer te wonen. Inna haalde Erik over om mij in dezelfde kamer te laten slapen met mijn 3-jarige zoon en 18-jarige stiefzoon.

Omdat deze situatie onhoudbaar werd, ben ik overgeplaatst naar de Knip en toen begonnen de problemen:

- Ik communiceer niet met kantoorpersoneel, ik vraag niets, ik heb niets van hen nodig. Ik werk elke dag, op de locatie slaap en douche ik alleen, ik kook niet eens. 2,5 week na de avonddienst begonnen ze om 8 uur 's ochtends op mijn deur te kloppen toen ik sliep - ik deed de deur niet open. Ze openden met hun sleutel. 4 mensen komen de kamer binnen - Khayat, Marina, Tugche, Erik en zeiden dat ze de brandveiligheid controleerden en dat ik moest opstaan. Ik heb ze gevraagd me niet meer te bezoeken, omdat ik mijn persoonlijke bezittingen in mijn kamer heb, en dit is alles wat ik nog heb na het begin van de oorlog. Ze zeiden we hebben de recht om dit te doen.
- 2. Na ongeveer 2 weken kwamen ze weer naar me toe - Tugche en veiligheid. Het was weer vroeg in de ochtend en ze zeiden dat ik mijn site twee dagen geleden niet had schoongemaakt, hoewel ze me geen enkele regel lieten zien. Ze bevelen me uit bed te komen en gaven me een boete dat ik 3 kamers moet wassen. Dit waren grote 3 kamers, waar in elke kamer minimaal 4 personen konden worden ondergebracht. Maar ze vertellen iedereen dat er geen kamers zijn (we bespraken problemen met de verzoeken van mensen om ze te hervestigen). Ze logen toen tegen de bewoners. Dit was in de maand april. Ik waste kamers, en daarna werd ik voor een periode van 6 uur op straat gezet zodat ik niet op de locatie zou verschijnen. En dat doen ze dus niet alleen met mij, dat doen ze ook met vrouwen, met ouderen en met vrouwen met kinderen.

- 3. Daarna begon ik met het schoonmaken van de sportschool met een vertraging van 1-2 dagen vanwege werkschema. De laatste keer - een week geleden - heeft een vrouw voor mij schoongemaakt, en ze kon het niet melden (dat ze had schoon gemaakt), omdat het directiekantoor gesloten was, zei ze. Hiervoor werd ik van half 10 tot 17.00 uur 's avonds uit het hostel gezet. Ik weigerde de locatie te verlaten, ze belden de politie. Tugche, Khayat en Marina. De politie zei - sinds zulke regels ga je naar buiten. Ze lieten me niet eens mijn tanden poetsen. Ik moest de avonddienst draaien voor mijn werk en was gedwongen in de auto slapen.
- Precies een dag later kwamen Lieke en Paola weer bij mij zei Lieke op ordelijke toon - je staat nu op en doet wat ik je zeg. Tegelijkertijd openden ze de kamer weer met hun sleutel. Na 30 minuten ging ik naar beneden en begon een gesprek met Lieke. Ik kan nu niet fysiek bewijzen wat ze zei. Maar ze vertaalde aan de telefoon - ik stierf ook niet zoals jij. Ik zal illegale middelen in je kamer vinden en de politie bellen.
- 4. In totaal gedurende 4 maanden - ze kwamen zeker 10-12 keer naar me toe.
- 5. Ze verbieden mij en mijn vrouw, die op de andere locatie woont, om elkaar te bezoeken. En als ik ze dan bezoek moet ik hen om 21.00 uur weer verlaten, ook al wil ik bij hen blijven. Vlad (mijn adoptiezoon 18 jaar oud) wil bij zijn vriendin blijven, maar ook dat mag niet. We moeten ons verstoppen om toch tijd als een gezin met elkaar door te brengen.
- 6. Na de laatste situatie heb ik ongeveer 8 brieven naar de gemeente geschreven waarop ze mij geen antwoord gaven. Vorige week had ik een afspraak met Weerle, Erik en Luuk, een medewerker van de gemeente. Zoals ik het begrijp zijn Erik en Luuk hele goede vrienden en luisterden ze niet naar mij. Daarna zei Luuk dat hij me een gele kaart geeft, vanwege het verbreken van de regels. Ze vertelden me niet precies wat de regels waren. Ik heb de regels niet gezien of gelezen.

IH: Mierloseweg: We hebben problemen met het management en sommige werknemers omdat ze naar mijn mening professionele deformatie hebben. Elke natie heeft goede en slechte mensen, dat is normaal. De managers maken geen verschil tussen goed of slecht. Ook gaat het letterlijk over hun voorkeuren of antipathieën. Ze vinden je leuk als je een vriendschap met ze sluit en vertelt over andere mensen en wat er op de locatie gebeurt. Op je beurt kun je zelfs remmen op de regels.

- Ik heb bijvoorbeeld zelf zo'n geval gehad toen ik bij Knip was waar een deel van mijn familie woont. Tugche zag me daar en om 21.00 uur werd ik echt met mijn 3 oude kind naar buiten gegooid. We gingen naar buiten en ik vroeg de beveiliging waarom? Hij zei dat ik weg moest, anders krijg ik ook straf van Tugche. Maar tegelijkertijd kunnen er ook mensen uit onze locatie blijven die goed zijn met administratie.
- Als er regels zijn, moeten die voor iedereen zijn.
- Al het personeel heeft geen badges, we weten niet hoe we hun namen moeten uitspreken.

Hans: Ik ben een vertegenwoordiger van het gastgezin.

- Onze problemen begonnen met het feit dat we op zoek waren naar een school voor het kind (6 jaar), en de school zei nee.
- We hadden ook moeite met het vinden van een tandarts en moesten het zelf betalen.
- Dit hebben we allemaal geregeld. Maar nu zijn er 1,5 jaar verstreken en we hebben vanuit de gemeente geen enkele betrokkenheid gekregen. We hebben bijvoorbeeld een apart gebouw waar onze gasten wonen en dat is niet aangepast voor de winter, het was hier echt koud deze winter en er kwam nooit iemand vragen hoe het ging. We hebben geen coördinator of contactpersoon. Ik probeerde gemeente te bellen en te mailen, gemeente deed 0,0%, maar toen realiseerden we ons dat we het wel alleen zouden redden. Er is ook geen psychologische hulp, niets.

IA: Eindhoven: Ik ben het ermee eens dat het lijkt op professionele vervorming. Zo'n houding zien we bij de bedrijven die "social opvangs" beheren. Er zijn dezelfde functies, dezelfde manier van

communiceren. En het gaat niet om de Oekraïners, maar ook om de (betaalde) mensen die hen helpen.

- Ik werd letterlijk uit de locatie Torenstraat gegooid omdat ik een 68-jarige Oekraïense dame daar hielp om haar probleem te vertalen; ik had haar nog nooit gezien. Ze vroeg me – je kent de taal, kun je helpen? Twee weken lang vroeg ze Erik om hulp om betere ventilatie in haar kamer te krijgen. Het geblokkeerde raam ging namelijk niet open. Omdat het zo warm werd in die kleine kamer die ze met iemand deelde en waar ze op een stapelbed sliep, vroeg ze (ook schriftelijk) voor de warme periode een andere kamer. Ze werd ziek van de hitte, maar Erik en andere managers negeerden haar. Toen ze op een bank in de hal probeerde te slapen, schopte Weerle haar eruit en zei dat het verboden is om in een openbare ruimte in het asiel te slapen.
- Ik heb namens deze Oekraïense dame met Lieke gesproken met het genoemde resultaat: ik werd buitengezet en kreeg ik een "pandverbod" voor 1 maand. Zo lost het management de problemen op. Deze gevallen werden gemeld bij de gemeente, zonder effect.
- Veel later werd de dame na enkele brieven aan de gemeente overgeplaatst van de Torenstraat naar de kamer bij Knip, waar Erik ook de baas is.
- We hebben 1 jaar geleden gevraagd om een gesprek met de gemeente, Oekraïners en de gemeente, zonder de managers. Helaas is het niet gebeurd, de gemeente heeft geen vergadering georganiseerd zonder de managers. De mensen zeggen, als we iets beginnen te vertellen als Erik in de vergadering is, is de vergadering voorbij, maar Erik blijft en we zijn bang voor de gevolgen voor ons.
- Als groep vrijwilligers helpen we de Oekraïners op andere locaties en we zien succesvolle voorbeelden van georganiseerde opvangcentra in Nuenen, Best, Reusel, etc. We raden aan, als je overschakelt naar een "hotelstijl" in plaats van een "gevangenisstijl" (dit is hoe de vluchtelingen hun verblijf definiëren), zeker met bepaalde regels, die de mensenrechten beperken.
- Hier in Helmond hebben we de mensen die ons hebben bereikt met de recente situaties. De claim heeft dus alleen betrekking op de recente onopgeloste zaken. We weten dat er meer zaken zijn, waaronder officiële claims bij de gemeente die niet zijn beantwoord of opgelost. Als het geleverde bewijs niet voldoende is, kunnen we de extra claims uit het verleden en nieuwe huidige claims voorbereiden.

Burgemeester: Dit is niet nodig.

Ineke Bastiaans: Hoe nu verder:

De gemeente organiseert een bijeenkomst met 3 organisaties, zoals VluchtelingenWerk, opgezet in de komende tijd, alle Oekraïners worden uitgenodigd. De raadscommissie zal de gemeente adviseren voor de verdere acties.

DT.: Over welk tijdspad praten we dan?

Burgemeester: binnen 2 weken want we willen dit snel afgehandeld hebben.